

Het verhaal achter een briefkaart

(Door: Jacqueline Birnie; uit: Perfinpost nr. 143, maart 2023)

Er zijn maar twee briefkaarten van Luxemburg bekend met een perfin door de briefkaart zelf. De hieronder afgebeelde briefkaart bevat zelfs de oudst bekende perfin van Luxemburg. De kaart is namelijk verzonden op 1 maart 1888 terwijl in Luxemburg pas in 1907 officieel toestemming gegeven is voor het perforeren van zegels. Ook zegels met de perfins S.D. en W.L. zijn bekend van voor deze datum, respectievelijk van 1891 en 1892.

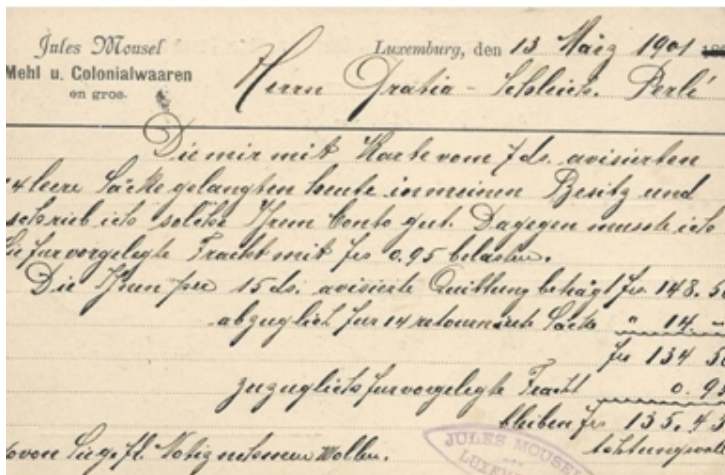
Afb. 1: Briefkaart met de oudst bekende perfin van Luxemburg

Het gaat hier om de perfin JM die gebruikt is door Jules Mousel (1849-1930).

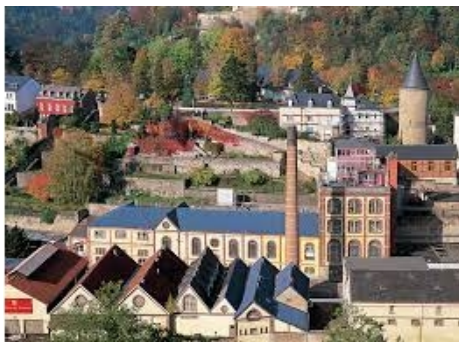
Afb. 2: de perfin JM van Jules Mousel

Pas na de vondst van de onderstaande briefkaart en het vergelijken van de naamstempels werd duidelijk dat Jules een export en import bedrijf heeft gerund in Meel en koloniale waren in Luxemburg-stad (zie afbeelding 3).

Afb. 3: Achterkant briefkaart Jules Mousel "Mehl und Colonialwaaren"

Zijn oudere broers Emile (1843-1910) en Albert (1846-1889) namen in eerste instantie het familiebedrijf over. Na het overlijden van Emile heeft Jules de brasserie van 1911 tot en met 1913 geleid, totdat zijn zoon het familiebedrijf kon overnemen.

Afb. 4: de fabriek in Luxemburg-stad

In de jaren 20 komt zijn naam ook nog voor in de leiding van Quincaillerie d'Esch, de opvolger van Julius Sichel & Cie (bekend van de perfin J.S. & Co, zie afb. 5).

Afb. 5: JS&Co-perfin

Ook over de geadresseerde valt wel wat te vertellen: Gerlachus Ribbius Peletier te Utrecht. Aanvankelijk runde hij samen met zijn oudste broer een sigarenfabriek aan de Oudegracht 364 maar na een ruzie ging hij verder met zijn jongste broer Barend. De firma Peletier is opgericht in 1844 en was destijds de oudste en grootste sigarenfabriek van Utrecht. Het bedrijf behoorde zelfs ook tot een van de grootste sigarenfabrieken van Nederland.

Afb. 6: het grachtenpand in Utrecht van de fa. Peletier Afb. 7: pand De Grote Steen

De fabriek lag verscholen achter een statig grachtenpand. De statige gevel van het pand was voorzien van boogramen en boven aan de voorgevel stonden twee leeuwen met een schild (zie afbeelding 6). Dezelfde versiering was ook aangebracht op de loopbrug boven de Eligensteeg die de fabrieksgebouwen aan weerszijden met elkaar verbond. Van oudsher droeg het pand de naam 'De Gesloten Steen', die zijn oorsprong vond in een kei aan een ketting ter hoogte van de ingang van de steeg naast het gebouw. De eigen winkel, afbeelding 7, was ook in hetzelfde pand te vinden. De fabriek is in 1933 failliet gegaan.

Als we nu de afzender en geadresseerde combineren komen we tot de achterzijde van de kaart: een bestelling van 3 soorten sigaren. Het gaat om de merken La Union, Rencaurrel en Térésita. Het merk La Union heb ik terug kunnen vinden en bestaat nog steeds. Het gaat hier naar alle waarschijnlijkheid om sigaren uit Mexico. Van het merk El Cabron heb ik dit tabakspotje gevonden waar inderdaad Teresita op staat, maar dat zal niet het originele merk zijn. Verder komt het merk alleen nog voor als theemerkt, een combinatie die je vroeger wel vaker tegen kwam.

Wellicht is het bedrijf gestopt met het produceren van sigaren en heeft het zich volledig toegelegd op het maken van thee. Van het laatste merk, Rencaurrel, is helaas helemaal niets meer te vinden.

Jacqueline Birnie